

[Stegger Nielsen.]

Opsigelsesfristen i den Overenskomst, der gælder mellem Danmark og Norge om Østgrønland.

Det var saaledes, at denne Overenskomst gjaldt for 20 Aar og automatisk blev fortsat i en ny 20 Aars Periode, hvis den ikke blev opsagt af en af de to Parter mindst 2 Aar før Udløbet af Perioden.

Opsigelsesfristen udløb den 10. Juli 1942, altsaa midt under Krigen og Besættelsen, og det er jo klart, som det er blevet fremhævet, at under disse Forhold ønskede ingen af de to Regeringer at opsiges Overenskomsten, men man enedes om, at denne Adgang til Opsigelse burde udskydes til et Tidspunkt, hvor Landene havde genvundet deres Frihed. Med dette for Øje er der den 18. Juli d. A. i København af de to Landes Udenrigsministre — under Forbehold af Sanktion fra de forfatningsmæssige Organer — undertegnet en Protokol, gaaende ud paa, at den nævnte Opsigelsesfrist først skal udløbe den 10. Juli 1946, og at Traktaten altsaa tidligst kan ophøre i 1948. Dette er kun rimeligt, og vi fra vort Partis Side kan billige, at denne Udskydelse finder Sted, saa at en eventuel Opsigelse eller nye Forhandlinger kan foregaa under rolige, normale og frie Forhold.

Jeg udtaler Haabet om, at dette Spørgsmaal, der jo hidtil har været ordnet gennem gensidig Forhandling mellem de to Landes Regeringer, ogsaa i Fremtiden kan løses ud fra gensidig god Forstaaelse, og jeg er enig med den højtærede Udenrigsminister i, at de senere Aars Udvikling, ikke mindst under Krigen, hvor der er opstaaet en voksende Forstaaelse mellem de to Lande, lover godt for, at en saadan Fordragelighedens Aand kan præge eventuelle Forhandlinger om dette vigtige Spørgsmaal.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at det høje Landsting giver sit Samtykke til, at nævnte Protokol mellem Danmark og Norge ratificeres.

Jørgen Jørgensen: Der er i og for sig ikke meget at føje til det, der er sagt af den højtærede Udenrigsminister og de to ærede Ordførere. Ogsaa jeg vil gerne udtale min store Glæde over det hjertelige Forhold, der er skabt mellem vort norske Broderfolk og Danmark ved det Samarbejde, der har været mellem de to Landes Udenrigsministre under deres Ophold i London. Vi var alle glade over, at vi saa hurtigt kunde blive bestemmende over vor nordiske Kolonis Skæbne fremover, og

vi er ganske sikre paa, at det Samarbejde, det hjertelige Forhold, der er skabt mellem Norge og Danmark, vil være en Borgen for, at der ikke opstaaer Stridigheder, som man ikke paa nordisk Vis kan løse i Fordragelighed.

Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Forslaget til Rigsdagsbeslutning til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Lannung: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde det forelagte Forslag til Rigsdagsbeslutning. Under de foreliggende Omstændigheder finder vi det rimeligt at udskyde Fristen som foreslaaet, saa at der er Tid til nærmere Afklaring af Forholdene, til Orientering og Overvejelse med Hensyn til Betimeligheden af Opsigelse fra dansk Side, respektivt eventuelt fra norsk Side, af Grønlandsoverenskomsten. Herfor maa ogsaa tale dette, at foruden Norge andre og store Lande af Danmark har faaet indrømmet lignende Rettigheder i Grønland som dem, der her er Tale om. Ogsaa jeg haaber, at den gode Forstaaelse mellem Danmark og Norge, der nu er blevet befæstet i saa høj Grad under Krigen, vil være en Borgen for en for begge Parter tilfredsstillende Ordning, selv om Danmark maatte finde det betimeligt, naar det kommer til Stykket, at opsiges denne noget ejendommelige Overenskomst.

Hermed anbefaler jeg.

Udenrigsministeren (Christmas Møller):

Jeg har kun den Bemærkning at gøre til den sidste ærede Ordfører (Lannung), at jeg haaber, de samme Følelser vil besjæle ham, hvis Norge finder paa at opsiges Overenskomsten; men i øvrigt har jeg kun at takke for den Aand, hvori denne Sag er blevet behandlet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 149 af 13. Marts 1943, jfr. Lov Nr. 320 af 7. Juli 1945, om Opførelse af Arbejderboliger paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 921).

Lovforslaget sattes til Forhandling.